

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ดังภาพ 5

ภาพ 5 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

การพัฒนาชุดแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้เน้นการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งมีรายละเอียดตามขั้นตอนการวิจัย ทั้ง 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ส่วนที่ 1 การศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
การวิจัยในขั้นตอนนี้มุ่งศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เป็นจริง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนพาะกลุ่มที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 32 สถาบัน ๆ ละ 5 คน ซึ่งมีคุณสมบัติในตำแหน่งการปฏิบัติงาน ดังนี้ 1) อธิการบดี จำนวน 1 คน 2) รองอธิการบดี จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 160 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในขั้นตอนนี้ คือแบบสอบถาม 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กำหนดแผนนโยบายการบริหารความเสี่ยง 2) โครงสร้างคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง 3) ขอบเขตงานการบริหารความเสี่ยง และ 4) กระบวนการบริหารความเสี่ยง ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form)

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัย
ดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใน
ขั้นที่ 1 มากำหนดเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม
 2. จัดทำแบบสอบถามฉบับร่าง
 3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
 4. แก้ไขปรับปรุงและจัดพิมพ์
 5. นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบคุณภาพเพื่อหา
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective
Congruence Index = IOC) ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย
 - 5.1 รองศาสตราจารย์ ดร. สำราญ มีแจ้ง
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
 - 5.2 รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ ฉายแสง
คณบดีคณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
 - 5.3 รองศาสตราจารย์ ดร. เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย
คณบดีศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ
 - 5.4 ดร. สุเมธ แย้มนุ่น ตำแหน่ง
เลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา
 - 5.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤชณา ศิกขะมาน
คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 6. จากนั้นนำผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาคุณภาพของเครื่องมือ วิเคราะห์หาค่า
ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective
Congruence Index = IOC) โดยใช้เกณฑ์ข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความตรง
เชิงเนื้อหาและนำไปสร้างเป็นข้อคำถาม โดยข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00
 7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้ววิเคราะห์หา
ความเชื่อมั่นตามวิธีของ cronbach (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545, หน้า 96) โดยจะต้องมีค่าความ
เชื่อมั่นตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นที่จะนำไปใช้ในการสอบถาม
ต่อไป โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ = 0.87

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบันทึกวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ (%)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน วิเคราะห์โดยการคำนวนหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง

ส่วนที่ 2 การศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการสัมภาษณ์ (Interview)

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนพาะกลุ่มที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practices) โดยพิจารณาจากมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาตาม

มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาองค์ประกอบที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับดีมาก ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 7 แห่ง ฉะนั้น 1 คน รวม 7 คน ได้แก่

1.1 ดร.กิตติพัฒน์ สุวรรณชิน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยฟาร์จิสเทอร์น

1.2 ดร.วิทวัส ดิษยะศริน ผู้อำนวยการ

อธิการบดีมหาวิทยาลัยหาดใหญ่

1.3 อาจารย์ปานี วงศ์ชวัลติกุล

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวงศ์ชวัลติกุล

1.4 รองศาสตราจารย์ ดร. กัญญาณ อินทว่าง

รองอธิการบดีฝ่ายแผนและวิจัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

1.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศ.ดร.กฤษณา สิกขมาน

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.6 ดร.พงษ์กร วงศ์ภราณ

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

1.7 รศ.ดร.สมบูรณ์วัลย์ ผู้อำนวยการ

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โดยสัมภาษณ์ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง 2) โครงสร้างคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง 3) ขอบข่ายงานการบริหารความเสี่ยง และ 4) กระบวนการบริหารความเสี่ยง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างโดยแบ่งเป็น

3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษา ใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง 2) โครงสร้างคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง 3) ขอบข่ายงานการบริหารความเสี่ยง และ 4) กระบวนการบริหารความเสี่ยง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัย ดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอสัมภาษณ์

3.2 ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่การสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามวัน เวลา และสถานที่ที่ได้นัด
หมายไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจากการสัมภาษณ์โดย
การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสร้างข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษา^{เอกชน}

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษา^{เอกชน}

1. การยกร่างการพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนนี้ ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 คือส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 มายกร่าง
รูปแบบฯ สำหรับเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้

2. นำเสนอ(ร่าง)รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษา^{เอกชน}ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ

3. ผู้วิจัยแก้ไขและปรับปรุง(ร่าง)รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

**ส่วนที่ 2 การตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน โดยวิธีการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)**

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบ(ร่าง)รูปแบบ ประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยการกำหนด
คุณสมบัติเป็นผู้บริหารระดับสูงในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการ
บริหารงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย

1.1 ดร.ปรีชา เรืองจันทร์

ผู้อำนวยการจังหวัดพิษณุโลก และที่ปรึกษาส่วน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.2 พลเอก ดร.ศิริ ทิวงศ์พันธุ์

อดีตแม่ทัพภาค ประธานสถาบันพัฒนาสื่อเยกอินโดจีน และ[†]
นายกตัวแทนมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.3 รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธุ์ วงศ์บูรณ์ราษฎร์

คณบดีสำนักศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

1.4 รองศาสตราจารย์ นพ.ดร.อุ่มนุ่ม พรหมขิตแก้ว

คณบดีคณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.5 รองศาสตราจารย์ ดร.มั่งกร ทองสุขดี

อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.6 ดร.อารามณ์ จินดาพันธุ์

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

อดีตหัวหน้าหน่วยศึกษาในเทคโนโลยี

สำนักงานคณะกรรมการปัจจัยศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ

1.7 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย พร ศุนทรสมัย

นายกตัวแทนมหาวิทยาลัยพิษณุโลก

1.8 อาจารย์เติม แย้มเสมอ

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพอนบุรี

1.9 ดร.พงษ์กร วงศ์กราย

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัยพิษณุโลก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เอกสาร (ร่าง) รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบัน

มาตรฐานศึกษาเอกชน

2.2 ประเด็นประกอบการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ Connoisseurship

ประกอบด้วย 5 ประเด็น คือ

ประเด็นการสัมมนาที่ 1: การพิจารณาความเหมาะสมของ
องค์ประกอบที่ 1 การกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง

ประเด็นการสัมมนาที่ 2: การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 2 โครงสร้างคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

ประเด็นการสัมมนาที่ 3: การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 3 ขอบข่ายงานการบริหารความเสี่ยง

ประเด็นการสัมมนาที่ 4: การพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารความเสี่ยง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และบุคลากรในการจัดสัมมนา กลุ่ม “ได้แก่ ผู้ดำเนินการสัมมนา ผู้ดูบังทึกการสัมมนา และผู้ให้บริการความสะดวกด้านอื่น ๆ”

3.2 จัดทำเอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

3.3 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

3.4 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิจากบัณฑิตวิทยาลัย พร้อมกับเอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

3.5 ดำเนินการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ วิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันคุณศึกษาเอกชนในประเด็นต่างๆ เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยดำเนินการในวันพุธที่ 16 กุมภาพันธ์ 2555 เวลา 09.30-12.15 น. ณ ห้องประชุม มหาวิทยาลัยพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ส่วนที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสม (ร่าง) รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันคุณศึกษาเอกชน

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบความเหมาะสม(ร่าง)รูปแบบประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ที่ใช้ในการสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบด้านความเหมาะสม (Propriety) ของร่างรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันคุณศึกษาเอกชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถ้าความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบฯ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ(Rating Scale)

ตอนที่ 2 ถ้าข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของสถาบันคุณศึกษาเอกชน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการประสานสัมภาษณ์แบบสอบถาม และเก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันคุณศึกษาเอกชน โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับมีความเหมาะสม ของรูปแบบฯ วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ในการแปลความหมาย มีการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เฉพาะกลุ่มที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 32 สถาบันฯ ละ 1 คน ได้แก่ 1) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานด้านการบริหารความเสี่ยง หรือ 2) ผู้บริหารที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งสิ้นจำนวน 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 เอกสารรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2.1.2 แบบประเมินความเป็นไปได้ (Possibility) และความเป็นประโยชน์ (Utility) ในการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งมีลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมิน ผู้วิจัย ดำเนินการ ดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาเป็นกรอบในการสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2.2 จัดทำร่างแบบประเมิน

2.2.3 นำแบบประเมินเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

2.2.4 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

2.2.5 จัดทำแบบประเมินฉบับจริงซึ่งลักษณะของแบบประเมิน ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 ถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แบบสอบถามมีลักษณะของเป็นแบบปลายเปิด (Opened Form)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สำหรับบริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บ ข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ในการตอบแบบประเมิน

3.3 ผู้วิจัยส่งและรับแบบประเมินด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ และแบบช่อง พร้อมติดแสตมป์ เพื่อความสะดวกในการส่งกลับคืน

3.4 ผู้วิจัยดำเนินการประสานเก็บข้อมูลแบบประเมินด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนมิถุนายน 2555

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในการนำรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปใช้ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในการนำรูปแบบ การบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปใช้ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ในการแปลความหมาย มีการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00	หมายถึง	รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/ความเป็น ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50	หมายถึง	รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/ความเป็น ประโยชน์อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50	หมายถึง	รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/ความเป็น ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50	หมายถึง	รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/ความเป็น ประโยชน์อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50	หมายถึง	รูปแบบฯ มีความเป็นไปได้/ความเป็น ประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอบนแบบพรรณนาความเรียง

